

Adam

Marin Sorescu

Cu toate ca se afla in rai,
Adam se plimba pe alei preocupat si trist
Pentru ca nu stia ce-i lipseste.
Atunci Dumnezeu a confectionat-o pe Eva
Dintr-o coasta a lui Adam.
Si primului om atat de mult i-a placut aceasta minune
Incat chiar in clipa aceea
Si-a pipait coasta imediat urmatoare,
Simtindu-si degetele frumos fulgerate
De niste sini tari si coapse dulci
Ca de contururi de note muzicale.
O noua Eva rasarise in fata lui.
Tocmai isi scosese oglinjoara
Si se ruja pe buze.
"Asta e viata!" - a oftat Adam
Si-a mai creat inca una.
Si tot asa, de cate ori Eva oficiala
Se intorcea cu spatele
Sau pleca la piata dupa aur, smirna si tamiie
Adam scotea la lumina o noua cadina
Din haremul lui intercostal.
Dumnezeu a observat
Aceasta creatie desantata a lui Adam
L-a chemat la el, l-a sictirit Dumnezeieste
Si l-a izgonit din rai
Pentru suprarealism.